

[Ingeborg Refslund Thomsen.]

undervisning, og endnu flere landbrugs-skoler har særlige husholdningsafdelinger; derfor er det rimeligt, at lovgivningen på disse områder bliver mere ensartet.

Vi har 35 godkendte husholdningsskoler, deraf er de 33 anerkendte, som det hedder, d. v. s. de får statsstøtte. En del af skolerne er ligesom højskoler og landbrugsskoler selvejende institutioner; mange er endnu i privateje, men den selvejende form vil nok blive den almindelige, fordi den også giver større adgang til støtte fra det offentlige. Formålet med lovændringen er jo at skabe mere betryggende økonomiske kår for skolerne, så at de unge stadigvæk kan få den bedst mulige huslige uddannelse.

Her i det høje ting er der fornylig talt alvorsord om de store årgange, om vor pligt og vilje til at berede vejen for dem; de skal fremfor alt ikke have det indtryk, at de er uvelkomne i verden, at de er overflødige og besværlige. Ofte ser man jo avisoverskrifter, der ikke er videre venlige overfor de store årgange, f. eks. om, at vi mangler åndssvageanstalter og straffeanstalter. En god opdragelse og en god uddannelse er det bedste, vi kan give dem. De unge kvinder, der har valgt at gå den huslige vej, skal nok selv finde vejen til husholdningsskolerne; halvdelen af husholdningsskolernes elever er husassistenter, der vil dygtiggøre sig til mere overordnede stillinger. Men der er andre unge piger, hvis evner og interesser ligger på helt andre områder; de har ikke tid til at ofre mere end et halvt år på et skoleophold, og de får måske kun tid, når de nu kan komme ind i 16—17 års alderen, inden en faglig uddannelse kræver dem helt. Når disse faguddannede kvinder senere skal passe både hus og hjem og udearbejde, vil alt gå lettere for dem, når de har betalt lærepengene i de unge år og ikke først skal gøre deres erfaringer senere, når deres tilværelse er fortravlet. En husholdningsskole er jo ikke blot en kogeskole; den arbejder med sundhedsmæssige og økonomiske problemer, der sætter kvinderne i stand til bedre at varetage et hjemms mangesidede interesser. Hjemmenes økonomi er også landets økonomi, og uvidenhed på huslige områder må ofte betales dyrt senerehen i livet.

Den forhøjelse af grundtilskuddet, der

foreslås, er størst for de små skoler, der også trænger mest til støtte, dobbelt så stort som til skolerne med de mange elever. Denne vilje til at holde hånden over de små skoler kan jeg i høj grad bifalde. Det forekommer mig rigtigt, at en skole ikke kategorisk skal miste statstilskuddet, fordi den, måske ganske forbigående, har få elever. Hvis det viser sig, at der står en kreds, der selv vil ofre noget, bag skolen, tager staten alligevel $\frac{2}{3}$ af den økonomiske byrde.

De ensartede regler, der nu opstilles for løn- og timeberegning, må betragtes som et stort fremskridt, der vil skaffe megen ufrod af vejen.

Jeg ved, at forstanderinderne havde ønsket deres årlige timetal nedsat til 480 timer under hensyn til den store administration, der påhviler dem; lovforslaget siger 600 timer. Rent umiddelbart synes man, det må være lettere at aflaste forstanderinden for regnskaber og deslige end at undvære hende i undervisningen, hvor hun dog får den nære kontakt med den enkelte elev. Men vi må se nærmere på forstanderindernes timetal i udvalget; på seminarierne har forstanderne jo kun halvt timetal.

Selvom der foreslås betydelige forhøjelser af de forskellige tilskud, må man ikke glemme, at prisstigningerne også rammer de ikke tilskudsberettigede områder: vedligeholdelse, brændsel og madudgifter. Ingen kan være tjent med en konstant forhøjelse af betalingen for eleverne; her må staten være villig til at hjælpe.

Om der skal ændres noget ved fordelingen af de enkelte tilskud, må vi se nærmere på. Mit parti tilsiger i alt fald støtte til en forbedring og en betryggelse af skolernes kår, og den vil de få, hvis de stilles på linie med højskolerne og landbrugsskolerne.

Ingmar Wagner: Den kommunistiske gruppe ser med sympati på de ændringer, der er foreslået i loven om husholdningsskoler og husholdningsseminarier. Det er, som det allerede er sagt, i realiteten kun nødvendige ændringer, som er en naturlig konsekvens af de mange prisstigninger, skolerne har været udsat for, siden loven sidst var til revision.

Vi kan tilslutte os forslaget om at nedsætte aldersgrænsen således, at eleven blot skal være fyldt 17 år inden afslutningen af